

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/103/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010133
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323010133.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 13.03.2023, č.k. 0T/35/2023-66, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.03.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 13.03.2023, č. k. 0T/35/2023-66 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že dňa 03.02.2023 v čase o 18.37 hod. v Šali z ulice Hlbokej na Agátovú viedol ako vodič osobné motorové vozidlo BMW 5 EČ: B., pričom mu bola rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Šaľa č. ORPZ-SA-OPDP52-157/2020-P zo dňa 15.01.2021, právoplatné dňa 26.03.2021, uložená sankcia zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 24 mesiacov od právoplatnosti, rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Šaľa č. ORPZ-SA-OPDP52-48/2021-P zo dňa 19.05.2021, právoplatné dňa 09.06.2021, uložená sankcia zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 48 mesiacov od právoplatnosti a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/154/2022 zo dňa 24.06.2022, právoplatný toho dňa, uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 roky, teda maril výkon rozhodnutia súdu a iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu a iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, čím spáchal úmyselný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to mu súd podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 43 a § 61 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil ďalší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 3 (tri) roky.

2. Proti tomuto rozsudku podal prokurátor na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

3. Podané odvolanie prokurátor odôvodnil podaním zo dňa 25.04.2023 nasledovne (skrátene):

3.1. Vzhľadom na okolnosti prípadu, najmä na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol podľa odpisu registra trestov 9x súdne trestaný, z toho 4x za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktoré odsúdenia a tresty sa minuli svojmu účelu, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný maril spolu 3 rozhodnutia o zákaze činnosti, boli dané dôvody, aby súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na hornej hranici trestnej sadzby v trvaní 2 rokov a zároveň, aby uložil aj ďalší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na hornej hranici trestnej sadzby.

3.2. Súdom uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov považuje, vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného za neprimerane mierny. Za neprimeraný považuje aj uložený trest zákazu činnosti v trvaní 3 roky.

3.3. Navrhuje, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby obžalovanému uložil primeraný a zákonný trest.

4. K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne podaním zo dňa 21.06.2023 nasledovne:

4.1. Poukazuje na rozpor so záverečnou rečou prokurátora na hlavnom pojednávaní zo dňa 13.03.2023, kde mu tento s prihliadnutím na všetky okolnosti navrhoval uložiť trest odňatia slobody v trvaní aspoň 4 mesiace so zaradením do minimálneho stupňa stráženia a trest zákazu činnosti v trvaní aspoň 5 rokov. Nie je potom zrejmé, z akého dôvodu, po vyhlásení rozsudku, v ktorom mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, aktuálne prokurátor trvá na uložení trestu na samej hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, keď napokon túto okolnosť vôbec neuvádzal a ani nenavrhoval.

4.2. Ďalej poukazuje na to, že sa k spáchanému skutku ihneď priznal, svoj skutok úprimne oľutoval a týmto postupom uľahčil súdu samotné dokazovanie viny. Túto okolnosť by mal súd zohľadniť pri rozhodovaní o uložení trestu. Postoj prokurátora, podľa ktorého by mal byť uložený trest odňatia slobody na samej hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby by bol neprimerane prísny.

4.3. Vo vzťahu k okolnostiam spáchania skutku uvádza, že do motorového vozidla nasadol a šoféroval výlučne z dôvodu mimoriadnych okolností, kedy obžalovaného kontaktovala svokra, že jej dcéra (jeho vtedajšia priateľka B. C., ktorá bola v danom čase zrejme pod vplyvom omamných a psychotropných látok) ju fyzicky napadla a požiadala ho, aby tejto pomohol a vzal ju k sebe domov. Ďalej uvádza, že svokra D. C. sa lieči na rakovinu, pravidelne sa o túto staral a preto mal strach o jej zdravie a život.

4.4. Ďalej poukazuje na to, že vo výkone trestu odňatia slobody bol naposledy ešte v roku 2010. V danej situácii by rozhodnutie o uložení trestu na samej hornej hranici trestnej sadzby bolo neprimerane prísne a nespĺnilo by svoj účel najmä z hľadiska individuálnej prevencie.

4.5. Ďalej poukazuje na to, že prioritou obžalovaného sú jeho deti, ktoré mu boli súdom zverené do osobnej starostlivosti. Poukazuje na to, že je otcom 4 detí, z toho ešte 3 sú maloleté, biologická matka o maloleté deti nejaví záujem a o maloleté deti sa príkladne stará. V tomto kontexte poukazuje aj na základné zásady ukladania trestov, v ktorom prípade platí, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

4.6. Po vyhodnotení všetkých dôkazov je toho názoru, že uložený trest je v súlade s § 34 ods. 4 Trestného zákona a preto tvrdenia prokurátora uvedené v odôvodnení odvolania odmieta. Navrhuje, aby odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

5. Na rozhodnutie o odvolaní prokurátora nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátora. Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, pričom doručenie upovedomenia fikciou mal vykázané.

6. Prokurátor na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní v celom rozsahu a vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd rozhodol o zrušení napadnutého rozsudku Okresného súdu Galanta vo výroku o treste a to v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Trestného poriadku s tým, že krajský súd v tomto odvolacom konaní rozhodne tak, že uloží obžalovanému zákonný a spravodlivý trest.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

8. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

9. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie prokurátora čo do výroku o treste) meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

10. Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému v súlade so zákonom. Prihliadal pritom ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery, pričom starostlivo a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti (37 písm. m) Trestného zákona) a poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Prvostupňový súd nevykonal úpravu trestnej sadzby, keďže bol pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností rovnaký a mohol ukladať trest vo výmere do 2 rokov.

11. Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti je nepodmienečný trest odňatia slobody uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 6 mesiacov (uložený pri dolnej hranici trestnej sadzby) z pohľadu odvolacieho súdu primeraný a zákonný a zodpovedá všetkým zásadám pre ukládanie trestu. Prvostupňový súd vykonal ohľadom tohto výroku dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu, pričom svoje zistenia a závery následne dostatočným a zrozumiteľným spôsobom rozviedol v napadnutom rozsudku.

12. Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora čo do sprísnenia uloženého trestu, tieto vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona ukladá súdu povinnosť, aby pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

13. Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu stíhanej trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutoval, popísal svoje rodinné pomery a uviedol okolnosti, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti. V konaní bolo preukázané, že je otcom 4 detí, z toho tri deti sú maloleté, o ktoré sa osobne stará. Motorové vozidlo napriek zákazu činnosti viedol z dôvodu, že mu volala jeho bývalá svokra, ktorá má rakovinu, a ktorej pomáha, že ju napadla jej dcéra a žiadala ho, aby ju zobral k nemu domov, kým sa jej dcéra ukludní.

14. Iné dokazovanie k týmto skutkovým tvrdeniam obžalovaného prokurátor nenavrhol vykonať, a preto ich súd zohľadnil pri rozhodovaní o treste obžalovaného.

15. V prípade obžalovaného tak bolo na jednej strane zohľadnené jeho priznanie a oľutovanie skutku, jeho rodinné pomery a pohnútku spáchať predmetný trestný čin a na druhej strane prišlo k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody, práve v dôsledku trestnej minulosti obžalovaného. Obžalovaný bol viackrát krát súdne trestaný, avšak naposledy pred spáchaním stíhaného trestného činu vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody dňa 02.08.2010 a naposledy, pred spáchaním stíhaného trestného činu, bol odsúdený pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov a trest zákazu činnosti v trvaní 2 roky.

16. Prvostupňový súd správne pri ukladaní druhu a výmery trestu prihliadol na to, že v osobe obžalovaného ide o recidivistu trestnej činnosti, ktorého ani početné predchádzajúce odsúdenia od páchania trestnej činnosti zjavne neodradili, ergo je potrebné na neho dôsledne pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uvedené však neznamená, že by mal byť automaticky obžalovanému uložený trest odňatia slobody na hornej hranici trestnej sadzby.

17. Oproti názoru prokurátora, ktorý vo svojom odvolaní akcentuje všeobecné kritéria pre ukládanie trestov za tento druh trestnej činnosti, ako aj význam účelu trestu, ktorý sleduje naplnenie tzv. generálnej prevencie, je potrebné dať v tomto prípade dôraz na nevyhnutnosť individualizácie trestu aj vzhľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 13. až 16. tohto uznesenia. Odvolací súd je názoru, že obžalovanému je potrebné uložiť taký trest, ktorý bude u neho spôsobilý naplniť účel trestu a zohľadniť všetky špecifická daného prípadu a nielen početnosť jeho predchádzajúcich odsúdení.

18. Prvostupňový súd, aj vzhľadom na špeciálnu recidívu obžalovaného pristúpil k sprísneniu jeho trestnej sankcie oproti poslednému odsúdeniu, keď mu uložil tak prísnejší trest odňatia slobody ako aj prísnejší trest zákazu činnosti. Zohľadniac povahu a závažnosť trestného činu by bolo uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby v prípade obžalovaného neprimerane prísne. Obžalovaný síce svojimi konaniami ohrozil iných účastníkov cestnej premávky, avšak

svojim konaním nespôsobil žiadnu škodu, poškodenie alebo ujmu na zdraví iných osôb, nebol pod vplyvom alkoholu, k skutku sa priznal a tento úprimne oľutoval a vysvetlil okolnosti, pre ktoré sa rozhodol týmto spôsobom konať. Prvostupňovým súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov z pohľadu hodnotenia daných kritérií, ktoré definujú individualizáciu trestu považuje odvolací súd za trest spravodlivý, úmerný ako závažnosti spáchanej trestnej činnosti, tak aj pomerom obžalovaného, postojom obžalovaného a obsahuje v sebe prvky individuálnej, ako aj generálnej prevencie, vrátane morálneho odsúdenia konania obžalovaného.

19. Keďže sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla, prvostupňový súd správne pristúpil k uloženiu trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke. Odvolací súd sa na rozdiel od prokurátora stotožňuje aj s dĺžkou trvania tohto trestu, ktorý považuje za primeranú ako závažnosti konania obžalovaného, tak aj povahe spáchaného skutku, ale aj celkovej dĺžke tohto druhu trestu, pretože obžalovanému bol uložený prvostupňovým súdom ďalší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke vo výmere 3 roky, keďže predchádzajúci trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá vo výmere 2 roky, uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 24.06.2022, sp. zn. OT/154/2022 obžalovaný doposiaľ celý nevykonával, nakoľko sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, počas ktorého neplynul. Prvostupňovým súdom uložený trest zákazu činnosti v tejto trestnej veci spolu s trestom zákazu činnosti doposiaľ nevykonaným nepresahuje zákonný limit podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona a je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočný na prevýchovu obžalovaného a na uvedenie si nesprávnosti svojho konania, teda nevzhladol žiadne dôvody na sprísnenie tohto trestu alebo akúkoľvek zmenu vo výroku o treste.

20. Takto uložená kombinácia trestov je podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilá plniť tak resocializačný ako aj ich individuálne a generálno-preventívny účel.

21. Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia vyhodnotil odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné, iné chyby napadnutého rozsudku, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd nenašiel a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.